

σάρα

σάρα, η, ουσ. [<σαρώνω], εύχρ. μόνο στις φρ. *η σάρα και η μάρα* ή *η σάρα, η μάρα και το κακό συναπάντημα*, (υποτιμητικά) άτομα τυχαία, όποια να 'ναι, ιδίως αμφίβολης ηθικής ή κοινωνικής υπόστασης: «δεν πηγαίνει κανένας σ' αυτό το μαγαζί, γιατί μαζεύεται η σάρα, η μάρα και το κακό συναπάντημα της περιοχής». Συνών. *κάθε καρυδιάς καρύδι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας